

Sygn. akt: I C 541/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Maszlanka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Wioletta Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko Zespołowi (...) w L.S. (...)z siedzibą w L.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Zespołu (...) w L.S. (...)z siedzibą w L. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1360,32 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt 32/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 9 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanego Zespołu (...) w L.S. (...)z siedzibą w L. kwotę 1117,41 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście 41/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Magdalena Maszlanka

Sygn. akt: I C 541/16 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego Zespołu (...) w L.S. (...)z siedzibą w L. kwoty 5159,84 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 9 września 2015 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 1 stycznia 2005 r. strony zawarły umowę kompleksową numer (...), zgodnie z którą powód miał sprzedawać pozwanemu energię elektryczną i zapewnić usługę dystrybucyjną, a pozwany zobowiązany był do płacenia powodowi za energię. Pozwany nie zapłacił powodowi należności za energię elektryczną w łącznej kwocie 5159,84 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 29 kwietnia 2016 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...) w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany Zespół (...) w L.S. (...) z siedzibą w L. w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 stycznia 2005 r. strony zawarły umowę kompleksową numer (...), zgodnie z którą powód miał sprzedawać pozwanemu energię elektryczną i zapewnić usługę dystrybucyjną, a pozwany zobowiązany był do płacenia powodowi za energię.

(okoliczności niesporne)

W dniu 4 kwietnia 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 marca 2013 r. do 31 marca 2013 r. na kwotę 18366,00 zł z terminem zapłaty do 18 kwietnia 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o kwotę 541,37 zł.

W dniu 6 maja 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r. na kwotę 14874,44 zł z terminem zapłaty do 20 maja 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 425,01 zł.

W dniu 5 czerwca 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 maja 2013 r. do 31 maja 2013 r. na kwotę 13334,41 zł z terminem zapłaty do 19 czerwca 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 379,86 zł.

W dniu 4 lipca 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 czerwca 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. na kwotę 13236,54 zł z terminem zapłaty do 18 lipca 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 374,91 zł.

W dniu 6 sierpnia 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 lipca 2013 r. do 31 lipca 2013 r. na kwotę 14369,51 zł z terminem zapłaty do 20 sierpnia 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 412,27 zł.

W dniu 5 września 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 sierpnia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r. na kwotę 13999,67 zł z terminem zapłaty do 19 września 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 394,57 zł.

W dniu 4 października 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 września 2013 r. do 30 września 2013 r. na kwotę 14611,38 zł z terminem zapłaty do 18 października 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 422,01 zł.

W dniu 6 listopada 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 października 2013 r. do 31 października 2013 r. na kwotę 16139,84 zł z terminem zapłaty do 20 listopada 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 470,30 zł.

W dniu 5 grudnia 2013 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 listopada 2013 r. do 30 listopada 2013 r. na kwotę 14780,36 zł z terminem zapłaty do 19 grudnia 2013 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 407,99 zł.

W dniu 7 stycznia 2014 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. na kwotę 12385,31 zł z terminem zapłaty do 21 stycznia 2014 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 297,73 zł.

W dniu 6 lutego 2014 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 stycznia 2014 r. na kwotę 12870,30 zł z terminem zapłaty do 20 lutego 2014 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 278,25 zł.

W dniu 6 marca 2014 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 lutego 2014 r. do 28 lutego 2014 r. na kwotę 12373,01 zł z terminem zapłaty do 20 marca 2014 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 283,43 zł.

W dniu 4 kwietnia 2014 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r. na kwotę 12170,54 zł terminem zapłaty do 18 kwietnia 2014 r. faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r. powiększona o kwotę 277,49 zł tytułem ceny za sprzedaną energię elektryczną.

W dniu 7 maja 2014 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 kwietnia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r. na kwotę 11267,16 zł z terminem zapłaty do 21 maja 2014 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 259,43 zł.

W dniu 3 czerwca 2014 r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) obejmującą rozliczenie za okres od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r. na kwotę 11069,42 zł z terminem zapłaty do 17 czerwca 2014 r. Faktura została skorygowana fakturą korygującą z dnia 25 sierpnia 2015 r., zgodnie z którą należność z tytułu ceny za sprzedaną energię elektryczną została powiększona o 261,72 zł.

(faktury VAT – k. 40-84)

Powód złożył pozew o zapłatę należności w kwocie 5159,84 zł w dniu 18 lutego 2016 r.

(pozew k. 2)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie nie był sporny. Sąd ustalił go na podstawie przedłożonych przez pozwanego faktur, których wiarygodność i rzetelności nie została podważona przez jego przeciwnika procesowego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia, wskazać należy, że zawarta przez strony umowa była umową mieszaną łączącą elementy dwu umów nazwanych: umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy świadczenia usług przesyłowych i dystrybucji regulowanej w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (D.U. Nr 54, poz. 348). Tym samym do roszczeń wynikających z tej umowy powinno się stosować przepisy dotyczące obu zobowiązań, także w zakresie przedawnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r. IV CSK 201/11, Lex nr 1169148). Termin przedawnienia roszczeń z umowy sprzedaży reguluje art. 554 k.c. Przepis ten stanowi, że roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży produktów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Natomiast roszczenia z umowy przesyłowej przedawniają się na ogólnych zasadach określonych w art. 118 k.c. Umowa przesyłowa jest bowiem umową nazwaną,

regulowaną całościowo w ustawie prawo energetyczne, a zatem nie może mieć do niej zastosowania art. 751 k.c. Przepis ten odnosi się do umów o świadczenie usług, o ile nie są one uregulowane odrębnymi przepisami.

W rozpoznawanej sprawie, jak jednoznacznie wynikało z przedłożonych przez pozwanego faktur, powód dochodził zapłaty ceny sprzedaży za energię elektryczną (tylko w tym zakresie dokonano korekty faktur pierwotnych). Stosować należy zatem dwuletni termin przedawnienia. Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Powód nie kwestionował terminu płatności wskazanego w fakturach pierwotnych. Sąd Najwyższy w wielu orzeczeniach wskazywał zaś, że bieg terminu przedawnienia określony przepisem art. 120 par. 1 k.c. jest niezależny od świadomości uprawnionego co do przysługiwania mu roszczenia i jego wysokości (m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2010 r. II CSK 126/10, Lex nr 602678), nie ma więc podstaw do uznania, że początek biegu przedawnienia roszczeń powoda należy wiązać z momentem wystawienia faktur korygujących i określonym w tych fakturach terminem zapłaty.

W tych okolicznościach Sąd przyjął, że przedawniły się roszczenia o zapłatę kwot wskazanych pod pozycją: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15 pozwu. Natomiast, wnosząc w dniu 18 lutego 2016 r. pozew o zapłatę, powód przerwał bieg terminu przedawnienia roszczeń o zapłatę kwot wymienionych w pkt 10, 11, 12, 13, 14 pozwu. Na jego rzecz należało zatem zasądzić kwotę 1360,32 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono na podstawie art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c.

O należnych odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 art. 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 kpc. Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz opłaty od pozwu w wysokości 65 zł, kosztów zastępstwa procesowego (2400 zł) i 0,5 zł opłaty manipulacyjnej. Pozwany poniósł koszty w wysokości 2400 zł. Łącznie koszty procesu zamknęły się sumą 4865,65 zł. Pozwany przegrał w 23,36 % i taki procent kosztów powinien ponieść (1282,59 zł). Na jego rzecz należało zatem zasądzić różnicę między kosztami poniesionymi (2400zł) a należnymi (1282,59 zł), czyli 1117,41 zł.